

194

1965-1974

III. Az új Törvény vagy evangéliumi Törvény

1965 Az új Törvény, más nevén az evangéliumi Törvény a földön a természetes és kinyilatkoztatott isteni Törvény tökéletes formája. Krisztus műve, és elsősorban a Hegyi Beszédben fejeződik ki. A Szentléleknek is műve és általa a szeretet belső törvényévé válik: "Izrael házával új szövetséget kötök. (...) Elméjükbe helyezem és szívükbe vésem törvényeimet; én az ő Istenük leszek, ők meg az én népem lesznek" (Zsid 8,8.10).

1966 Az új Törvény a Szentlélek kegyelme, mely a Krisztusba vetett hit által ajándékba adatik a híveknek. A szeretet által tevékeny, és az Úr beszédét használja föl arra, hogy tanítsa, mit kell tennünk, és a szentségeket, hogy közölje a teendőhöz szükséges kegyelmet:

"Ha valaki jámboran és józanul megfontolja a beszédet, amit a mi Urunk Jézus Krisztus a hegyen mondott el, miként azt a Máté szerinti evangéliumban olvassuk, úgy gondolom, megtalálja benne mindazt, ami a jó erkölcsökhöz tartozik, a keresztény élet tökéletes módját (...). Ezt azért mondtam, hogy világossá váljék: e beszéd a keresztény életet formáló összes törvény tökéletessége."

1967 Az evangéliumi Törvény a régi Törvényt beteljesíti, bevégezi, fölülmúlja és tökéletesíti. A boldogságokban beteljesíti az isteni ígéreteket azáltal, hogy fölemeli és "a mennyek országára" irányítja azokat. A szegényekhez, az alázatosakhoz, a megtörtekhez, a tisztaszívűekhez, a Krisztus miatt üldözöttekhez fordul, akik készségesek hittel fogadni ezt az új reményt, és így mutatja meg az Ország előre nem látott útjait.

1968 Az evangéliumi Törvény beteljesíti a Törvény parancsolatait. Az Úr beszéde nem oldja föl és nem fokozza le a régi Törvény erkölcsi előírásait, hanem előhossa rejtett erőiket és új igényeket fakaszt belőlük: kinyilatkoztatja teljes isteni és emberi igazságukat. Nem ad hozzá új, külső parancsolatokat, hanem a cselekedetek gyökerét újítja meg, a szívet, ahol az ember választ tiszta és tisztátalan között, ahol a hit, a remény, a szeretet és velük a többi erény formálódik. Így az evangélium a mennyei Atya tökéletességének követésével tökéletesíti a Törvényt, isteni nagylelkűséggel megbocsátva az ellenségeknek és imádkozva az üldözőkért.

1969 De az új Törvény gyakorolja a vallásosság cselekedeteit: az alamizsnát, az imádságot, a bűnt az Atya kedvért, "aki a rejtekben is lát", másként, mint akik azt kívánják, hogy "lássák őket az emberek". Imádsága a Miatyánk.

1970 Az Evangéliumi törvény magában foglalja a határozott választást "a két út" között és az Úr szavainak megvalósítását.

Összefoglalása az arany szabály: "Amit akartok, hogy veletek tegyenek az emberek, ti is tegyétek velük. Ez a törvény és a próféták." (Mt 7,12)

Az egész evangéliumi törvény benne foglaltatik Jézus új parancsában, hogy úgy szeressük egymást, ahogyan Ő szeretett minket.

1971 Az Úr beszédéhez hozzá kell kapcsolni az apostoli tanítások erkölcsi katekéziséét, mint például Róm 12--15; 1Kor 12--13; Kol 3--4; Ef 4--6 stb. Ez az oktatás az Úr tanítását az apostolok tekintélyével közvetíti, főként azoknak az erényeknek a bemutatásával, melyek a Krisztusba vetett hitből fakadnak és életüket a Szentlélek legfőbb adományából, a szeretetből kapják. "Szeressetek tettetés nélkül (...). A testvéri szeretetben legyetek gyöngédek egymáshoz (...), a reményben legyetek derűsek, a nyomorúságban béketűrők, az imádságban állhatatosak. Segítsetek a szenteken, ha szükségben vannak, gyakoroljátok a vendégszeretetet." (Róm 12,9--13) Ez a katekézis arra is tanít, hogy a konkrét lelkiismereti eseteket a Krisztussal és az Egyházzal való kapcsolatunk fényében vizsgáljuk.

1972 Az új Törvény a szeretet törvénye, mert inkább a Szentlélek által belénk árasztott szeretet, mint a félelem készítet cselekvésre bennünket; a kegyelem törvénye, mert a hit és a szentségek révén adja a kegyelem erejét a cselekvéshez; a szabadság törvénye, mert megszabadít a régi Törvény rituális és jogi előírásaitól; megtanít arra, hogy a szeretet hatására önként cselekedjünk, s végül a szolgai állapotból, melyben "a szolga nem tudja, mit tesz az ura", Krisztus barátjává emel, "mert mindent tudtul adtam nektek, amit az én Atyámtól hallottam" (Jn 15,15); sőt az öröklő fiú állapotába helyez.

1973 A parancsolatok mellett az új Törvény felöleli az evangéliumi tanácsokat is. A hagyományos megkülönböztetés Isten parancsai és az evangéliumi tanácsok között a szeretethez, a keresztény élet tökéletességéhez való viszonyukon alapszik. A parancsok célja, hogy kizárjanak mindent, ami összeegyeztethetetlen a szeretettel. A tanácsok célja, hogy távol tartsák mindazt, ami nem ellentétes ugyan a szeretettel, de akadályozhatja fejlődését.

1974 Az evangéliumi tanácsok az ajándékozással soha meg nem elégedő szeretet élő teljességét fejezik ki. Ennek indító erejéről tanúskodnak és lelki serénységünket serkentik. Az új Törvény tökéletessége lényegében az Isten és felebarát iránti szeretet parancsában áll. A tanácsok megmutatják a rövidebb utakat, a hatékonyabb eszközöket, és mindenkinek saját hivatásának megfelelően kell gyakorolnia őket:

"(Isten) nem akarja, hogy mindenki minden tanácsot betartson, hanem csak azokat, melyek a személyeknek, az időseknek, az alkalmaknak és az erőknek megfelelőek, amint a szeretet megköveteli; mert a szeretet mint minden erény, minden parancs, minden tanács, egyszóval valamennyi keresztény törvény és cselekedet királynője szabja meg mindenkinek a maga helyét, rendjét, idejét és értékét."